

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
MACIEJE SZPUNARA
přednesené dne 23. listopadu 2023¹

Věc C-801/21 P

**Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví
proti**

Indo European Foods Ltd

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Zamítnutí námitek – Žaloba na neplatnost – Předmět žaloby – Právní zájem na podání žaloby – Vystoupení Spojeného království z Evropské unie“

I. Úvod

1. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se svým kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 6. října 2021, *Indo European Foods v. EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Sela Grade One World's Best Rice)* (T-342/20, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2021:651), kterým Tribunál vyhověl žalobě podané společností *Indo European Foods Ltd* proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. dubna 2020 (věc R 1079/2019-4) (dále jen „sporné rozhodnutí“), které se týkalo přihlášky k zápisu obrazové ochranné známky *Abresham Super Basmati Sela Grade One World's Best Rice*.
2. Projednávaná věc poskytuje Soudnímu dvoru příležitost objasnit otázku zániku práva, na němž byly založeny námitky proti zápisu ochranné známky Evropské unie, v průběhu řízení v důsledku vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Unie.
3. Konkrétněji vyvstává otázka procesních důsledků takového zániku, neboť kasační opravný prostředek se týká výlučně posouzení Tribunálu ohledně přípustnosti žaloby na neplatnost rozhodnutí o zamítnutí námitek.

¹ – Původní jazyk: francouzština.

II. Právní rámec

A. Mezinárodní právo

4. První, čtvrtý a osmý pododstavec preambule Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii², která byla přijata dne 17. října 2019 a vstoupila v platnost dne 1. února 2020, stanoví:

„Vzhledem k tomu, že dne 29. března 2017 [Spojené království] v návaznosti na výsledky referenda konaného ve Spojeném království a na svrchované rozhodnutí Spojeného království opustit Evropskou unii oznámilo svůj záměr vystoupit z [Unie] [...] na základě článku [50 SEU] [...],

[...]

Připomínající, že podle článku [50 SEU] [...] a s výhradou ujednání stanovených v této dohodě se právo Unie [...] v celém rozsahu přestane na Spojené království uplatňovat ode dne vstupu této dohody v platnost,

[...]

Berouce v úvahu, že je v zájmu Unie i Spojeného království stanovit přechodné nebo prováděcí období, během kterého by se [...] právo Unie [...] mělo uplatňovat na Spojené království a ve Spojeném království a obecně se stejnými účinky na členské státy, aby se předešlo narušení v období, během kterého se bude jednat o dohodě (dohodách) o budoucím vztahu.“

5. Článek 1 této dohody, nadepsaný „Cíl“, stanoví:

„Tato dohoda stanoví podmínky vystoupení [Spojeného království] z [Unie] [...].“

6. Článek 126 uvedené dohody, nadepsaný „Přechodné období“, zní takto:

„Stanoví se přechodné období nebo období provádění, které začíná dnem vstupu této dohody v platnost a končí dnem 31. prosince 2020.“

7. Článek 127 téže dohody, nadepsaný „Rozsah působnosti přechodného období“, stanoví v odstavcích 1, 3 a 6:

„1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, v přechodném období se na Spojené království a ve Spojeném království použije právo Unie.

[...]

3. V průběhu přechodného období má právo Unie použitelné podle odstavce 1 s ohledem na Spojené království a ve Spojeném království stejné právní účinky jako v Unii a jejích členských státech a vykládá se a používá v souladu se stejnými metodami a obecnými zásadami, jako jsou metody a obecné zásady použitelné v Unii.

[...]

² – Uř. věst. 2020, L 29, s. 7, dále jen „dohoda o vystoupení“.

6. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, během přechodného období se má za to, že jakýkoli odkaz na členské státy obsažený v právu Unie použitelném podle odstavce 1, včetně práva Unie prováděného a používaného členskými státy, zahrnuje i Spojené království.“

8. Článek 185 čtvrtý pododstavec dohody o vystoupení stanoví:

„Části druhá a třetí s výjimkou článku 19, čl. 34 odst. 1, článku 44 a čl. 96 odst. 1, jakož i hlava I části šesté a články 169 až 181 se použijí od konce přechodného období.“

B. Unijní právo

1. Nařízení č. 207/2009

9. Nařízení (ES) č. 207/2009³ bylo změněno nařízením (EU) 2015/2424⁴ (dále jen „nařízení č. 207/2009“), které vstoupilo v platnost dne 23. března 2016⁵.

10. Body 2 až 4, 6 a 7 odůvodnění nařízení č. 207/2009 stanoví:

„(2) Je vhodné podporovat v [Unii] harmonický rozvoj hospodářských činností a trvalý a vyvážený rozmach dotvořením vnitřního trhu, který řádně funguje a nabízí podmínky obdobné těm, které existují na trhu vnitrostátním. Pro vytvoření takového trhu a posílení jeho jednotnosti musí být nejen odstraněny překážky volného pohybu zboží a služeb a vytvořen režim zajišťující, že nedojde k narušení soutěže, ale navíc musejí být vytvořeny právní podmínky umožňující podnikům přizpůsobit své činnosti rozměru [Unie], ať již v oblasti výroby a prodeje zboží[,] nebo v oblasti poskytování služeb. Za tímto účelem by měly mít významnou úlohu mezi právními nástroji, které mají podniky k dispozici, ochranné známky umožňující rozlišit výrobky a služby podniků stejnými prostředky v rámci celé [Unie] bez ohledu na hranice.

(3) Pro sledování cílů [Unie] se jeví nezbytným přijetí [...] režimu pro ochranné známky [Unie], na jehož základě mohou podniky nabýt na základě jediného řízení ochranné známky [Evropské unie], kterým je poskytnuta jednotná ochrana a které mají účinky na celém území [Unie]. Takto vyjádřená zásada jednotné povahy ochranné známky [Evropské unie] by se měla uplatnit, nestanoví-li toto nařízení jinak.

(4) Překážku teritoriality práv udělených majitelům ochranných známek právními předpisy členských států nelze odstranit sblížením právních předpisů. Z toho důvodu, aby bylo podnikům umožněno vyvíjet bez omezení hospodářskou činnost na území celého vnitřního trhu, je nutné, aby existovala ochranná známka upravená [unijním] právem [...] přímo použitelným ve všech členských státech.

[...]

³ – Nařízení Rady ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, p. 1).

⁴ – Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení č. 207/2009 (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21).

⁵ – Vzhledem k datu podání sporné přihlášky k zápisu, tj. dne 14. června 2017, které je rozhodující pro určení rozhodného hmotného práva, se skutkové okolnosti projednávané věci řídí hmotněprávními ustanoveními nařízení č. 207/2009 ve znění nařízení 2015/2424.

- (6) Právo [...] upravující ochranné známky [Unie] však nenahrazuje právní předpisy členských států o ochranných známkách. Ve skutečnosti by nebylo správné nutit podniky, aby přihlašovaly své ochranné známky jako ochranné známky [Evropské unie]. Národní ochranné známky jsou i nadále nezbytné pro ty podniky, které nepožadují ochranu svých ochranných známek na úrovni [Unie].
- (7) Práva z ochranné známky [Evropské unie] nelze nabýt jinak než zápisem a zápis je zamítnut, pokud ochranná známka [...] je v rozporu se staršími právy.“

11. Článek 1 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Ochranná známka Evropské unie“, v odstavci 2 stanoví:

„Ochranná známka EU má jednotnou povahu. Má stejné účinky v celé Unii: může být zapsána, převedena, lze se jí vzdát, být zrušena nebo prohlášena za neplatnou a její užívání může být zakázáno pouze pro území celé Unie. Tato zásada platí, nestanoví-li toto nařízení jinak.“

12. Článek 6 tohoto nařízení, nadepsaný „Nabytí ochranné známky“, stanoví:

„Ochranné známky EU lze nabýt zápisem do rejstříku.“

13. Článek 8 uvedeného nařízení, nadepsaný „Relativní důvody pro zamítnutí zápisu“, v odstavci 4 stanoví:

„Na základě námitek majitele nezapsané ochranné známky nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, jehož význam není pouze místní, se přihlášená ochranná známka nezapiše, pokud podle právních předpisů Unie nebo práva členského státu, které se na toto označení vztahují:

- a) práva k tomuto označení vznikla přede dnem podání přihlášky ochranné známky EU, případně přede dnem práva přednosti, uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky EU;
- b) toto označení poskytuje svému majiteli právo zakázat užívání pozdější ochranné známky.“

14. Článek 9 téhož nařízení, nadepsaný „Práva z ochranné známky EU“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Ze zápisu ochranné známky EU vyplývají pro jejího majitele výlučná práva.

2. Anž jsou dotčena práva majitelů získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je majitel ochranné známky EU oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li:

[...]

- b) toto označení totožné s ochrannou známkou EU nebo je jí podobné a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s výrobky nebo službami či podobné výrobkům nebo službám, pro něž je ochranná známka EU zapsána, jestliže existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace s ochrannou známkou;

[...]“

15. Článek 9b nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Den uplatnění práva vůči třetím osobám“, zní takto:

„1. Právo z ochranné známky EU lze vůči třetím osobám uplatnit ode dne zveřejnění zápisu ochranné známky.

2. Je možné požadovat přiměřenou náhradu za jednání učiněné po dni zveřejnění přihlášky ochranné známky EU, pokud by toto jednání bylo po zveřejnění zápisu této ochranné známky na jeho základě zakázáno.

3. Soud, který případ projednává, může v této věci rozhodnout až po zveřejnění zápisu.“

2. Nařízení (EU) 2017/1001

16. Nařízení (EU) 2017/1001⁶ změnilo a nahradilo nařízení č. 207/2009 s účinností od 1. října 2017⁷. V jeho bodě 12 odůvodnění se uvádí:

„Pro zajištění právní jistoty a úplného souladu se zásadou práva přednosti, podle níž má dříve zapsaná starší ochranná známka přednost před ochrannými známkami zapsanými později, je nezbytné stanovit, že vymáhání práv z ochranné známky EU by se nemělo dotýkat práv vlastníků získaných přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti této ochranné známky EU. [...]“

17. Článek 46 tohoto nařízení, nadepsaný „Námítky“, v odstavci 1 stanoví:

„1. Námítky proti zápisu ochranné známky mohou podat ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění přihlášky ochranné známky EU z důvodů, pro které nelze ochrannou známku zapsat podle článku 8:

[...]

c) vlastníci starších známek nebo označení uvedených v čl. 8 odst. 4 a osoby, které jsou oprávněny uplatňovat tato práva podle příslušných vnitrostátních právních předpisů;

[...]“

18. Článek 47 uvedeného nařízení, nadepsaný „Průzkum námitek“, v odstavci 5 stanoví:

„Odhalí-li průzkum námitek, že ochrannou známku nelze zapsat pro výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky EU, nebo pro některé z nich, přihláška se pro tyto výrobky nebo služby zamítne. V opačném případě se zamítnou námítka.“

⁶ – Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1).

⁷ – Je třeba poznamenat, že námítka proti zápisu přihlašované ochranné známky byly podány dne 13. října 2017, takže v projednávané věci se použijí procesní pravidla nařízení 2017/1001 týkající se námitkového a odvolacího řízení, která se považují za použitelná ke dni, kdy vstoupila v platnost.

19. Článek 51 téhož nařízení, nadepsaný „Zápis“, v odstavci 1 stanoví:

„[...] [B]yly-li podané námitky s konečnou platností vyřízeny zpětvzetím, zamítnutím nebo jiným způsobem, ochranná známka a údaje uvedené v čl. 111 odst. 2 se zapíší do rejstříku. Zápis do rejstříku se zveřejní.“

20. Článek 66 nařízení 2017/1001, nadepsaný „Rozhodnutí, proti kterým lze podat odvolání“, v odstavci 1 stanoví:

„Odvolání lze podat proti rozhodnutím všech rozhodovacích útvarů úřadu uvedených v čl. 159 písm. a) až d) [...]. Tato rozhodnutí nabývají účinku až ode dne uplynutí lhůty pro odvolání uvedené v článku 68. Podání odvolání má odkladný účinek.“

21. Článek 71 tohoto nařízení, nadepsaný „Rozhodnutí o odvolání“, v odstavci 3 stanoví:

„Rozhodnutí odvolacího senátu nabývá účinku dnem uplynutí lhůty uvedené v čl. 72 odst. 5 nebo, byla-li v uvedené lhůtě podána žaloba k Tribunálu, ode dne zamítnutí nebo odmítnutí této žaloby nebo jakéhokoli kasačního opravného prostředku podaného k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Tribunálu.“

22. Článek 72 uvedeného nařízení, nadepsaný „Žaloby podané k Soudnímu dvoru“, v odstavcích 1, 2, 3 a 6 stanoví:

„1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu o odvolání lze podat žalobu k Tribunálu.

2. Žalobu lze podat pro nepříslušnost, porušení podstatných procesních náležitostí, porušení Smlouvy o fungování EU, porušení tohoto nařízení nebo ustanovení k jejich provedení nebo zneužití pravomoci.

3. Tribunál může napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit.

[...]

6. Úřad přijme nezbytná opatření, aby vyhověl rozsudku Tribunálu nebo, v případě podání kasačního opravného prostředku proti tomuto rozsudku, Soudního dvora.“

III. Skutečnosti předcházející sporu

23. Skutečnosti předcházející sporu byly podrobně popsány v napadeném rozsudku, na který se v tomto ohledu odkazuje⁸. Podstatné prvky nezbytné pro pochopení tohoto stanoviska lze shrnout následovně.

24. Dne 14. června 2017 podal Hamid Ahmad Chakari EUIPO přihlášku k zápisu ochranné známky Evropské unie. Přihláška byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Evropské unie* č. 169/2017 ze dne 6. září 2017.

⁸ – Body 1 až 12 napadeného rozsudku.

25. Dne 13. října 2017 podala společnost Indo European Foods námitky proti zápisu přihlašováné ochranné známky. Námitky byly založeny na starší slovní ochranné známce, nezapsané, ale užívané ve Spojeném království. Důvodem uplatněným na podporu námitek byl důvod uvedený v čl. 8 odst. 4 nařízení 2017/1001. Společnost Indo European Foods v podstatě uvedla, že na základě práva použitelného ve Spojeném království může zabránit užívání přihlášené ochranné známky prostřednictvím takzvané „extenzivní“ formy žaloby týkající se neoprávněného užívání označení (*action for passing off*).

26. Dne 5. dubna 2019 zamítlo námitkové oddělení námitky v plném rozsahu z důvodu, že důkazy předložené společností Indo European Foods nejsou dostatečné k prokázání, že starší ochranná známka byla před rozhodným datem a na dotčeném území užívána v obchodním styku, jehož význam není pouze místní.

27. Dne 16. května 2019 podala Indo European Foods proti rozhodnutí námitkového oddělení odvolání.

28. Sporným rozhodnutím čtvrtý odvolací senát EUIPO odvolání zamítl jako neopodstatněné, protože Indo European Foods neprokázala, že jí takzvaná „extenzivní“ forma neoprávněného užívání umožňuje zakázat užívání přihlášené ochranné známky ve Spojeném království.

IV. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

29. Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 2. června 2020 podala společnost Indo European Foods žalobu znějící na zrušení a na změnu sporného rozhodnutí.

30. Na podporu své žaloby společnost uvedla jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009.

31. EUIPO ve své žalobní odpovědi mimo jiné tvrdil, že jelikož se námitky proti zápisu přihlašováné ochranné známky opíraly o starší ochrannou známku nezapsanou ve Spojeném království, byla sice ochrana přiznaná této ochranné známce právem Spojeného království nadále relevantní během přechodného období stanoveného v člancích 126 a 127 dohody o vystoupení (dále jen „přechodné období“), námitkové řízení a žaloba k Tribunálu se nicméně po uplynutí tohoto období staly bezpředmětnými. Krom toho EUIPO tvrdil, že vzhledem k tomu, že zrušení sporného rozhodnutí již nemůže přinést společnosti Indo European Foods žádný prospěch, nemá již tato právní zájem na podání žaloby, resp. na pokračování v řízení před Tribunálem.

32. Tribunál v napadeném rozsudku rozhodl, že žaloba je přípustná a sporné rozhodnutí zrušil. Pokud jde o argumenty týkající se přípustnosti vznesené EUIPO, Tribunál zaprvé v bodech 17 až 23 svého rozsudku konstatoval, že nelze mít za to, že předmět sporu zanikne, dojde-li v průběhu řízení k události, v návaznosti na niž by starší ochranná známka mohla ztratit status nezapsané ochranné známky nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, jehož význam není pouze místní, zejména v návaznosti na případné vystoupení členského státu z Unie, ledaže by Tribunál zohlednil důvody, které vyvstaly následně po přijetí napadeného rozhodnutí, jež nemají mít dopad na opodstatněnost tohoto rozhodnutí. Zadrugé v bodech 24 až 27 Tribunál odmítl argumenty EUIPO směřující k prokázání zániku právního zájmu na podání žaloby společností Indo European Foods, když rozhodl, že nelze tvrdit, že v případě zrušení sporného rozhodnutí by byl odvolací senát povinen odvolání zamítnout z důvodu neexistence starší ochranné známky

chráněné právem členského státu, neboť odvolací senát při posuzování skutkového stavu musí zohlednit situaci nikoliv v době vydání nového rozhodnutí, ale ve fázi, ve které se nacházelo odvolání před vydáním napadeného rozhodnutí.

V. Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

33. Usnesením ze dne 7. dubna 2022 Soudní dvůr rozhodl, že je tento kasační opravný prostředek přípustný, přičemž shledal, že návrh EUIPO na prohlášení kasačního opravného prostředku za přípustný právně dostačujícím způsobem prokazuje, že kasační opravný prostředek nastoluje otázku významnou pro jednotu, soulad a další vývoj unijního práva.

34. Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 16. června 2022 bylo povoleno vedlejší účastenství Spolkové republiky Německo na podporu EUIPO.

35. Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 16. prosince 2022 byl zamítnut návrh společnosti Walsall Conduits Ltd na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu společnosti Indo European Foods.

36. Svým kasačním opravným prostředkem EUIPO navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- prohlásil, že není důvodné rozhodnout o žalobě podané společností Indo European Foods proti spornému rozhodnutí,
- uložil společnosti Indo European Foods náhradu nákladů probíhajícího řízení a řízení před Tribunálem.

37. Ve své kasační odpovědi společnost Indo European Foods navrhuje, aby Soudní dvůr:

- kasační opravný prostředek zamítl,
- uložil EUIPO náhradu nákladů probíhajícího řízení.

38. Spolková republika Německo podporuje návrhová žádání EUIPO.

39. EUIPO a Indo European Foods byly vyslechnuty na jednání, které se konalo dne 14. září 2023.

VI. Analýza

40. Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí EUIPO jediný důvod, který vychází z porušení podmínky týkající se trvání právního zájmu Indo European Foods na podání žaloby ze strany Tribunálu a skládá se ze třech částí. V první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku EUIPO tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zaměnil pojem „přezkum legality“ se samostatnou podmínkou trvání právního zájmu na podání žaloby. V druhé části tohoto důvodu EUIPO tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí tím, že *in concreto* neposoudil trvání právního zájmu společnosti Indo European Foods na podání žaloby s ohledem na zvláštnosti

práva ochranných známek. Ve třetí části uvedeného důvodu EUIPO tvrdí, že z pochybení, kterých se dopustil Tribunál, vyplývá povinnost EUIPO nezohlednit právní účinky konce přechodného období.

41. Ve své analýze nejprve posoudím první část jediného důvodu kasačního opravného prostředku a uvedu důvody, proč se domnívám, že by měla být zamítnuta (A). Poté prokáži, že podle mého názoru má společnost Indo European Foods právní zájem na podání žaloby, resp. na pokračování v řízení před Tribunálem, v důsledku čehož druhá a třetí část jediného důvodu kasačního opravného prostředku musí být rovněž zamítnuty a nemohou vést ke zrušení napadeného rozsudku (B a C).

A. K první části jediného důvodu kasačního opravného prostředku: předmět žaloby před Tribunálem

42. V první části svého jediného důvodu EUIPO tvrdí, že se Tribunál v bodech 15 až 21 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když se při určení, zda trvá právní zájem společnosti Indo European Foods na podání žaloby, zaměřil na otázku, zda konec přechodného období mohl mít vliv na legalitu napadeného rozhodnutí v době jeho přijetí. Tribunál tak zaměnil přezkum legality s požadavkem na trvání právního zájmu na podání žaloby.

43. Zdá se mi však, že tyto argumenty vyplývají z nesprávného výkladu napadeného rozsudku a v něm citované judikatury.

44. Podotýkám totiž, že na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO, Tribunál v bodech 15 až 21 napadeného rozsudku nezkoumal otázku trvání právního zájmu společnosti Indo European Foods na podání žaloby nebo otázku legality sporného rozhodnutí, ale otázku zániku *předmětu žaloby*, a sice rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 2. dubna 2020, kterým odvolací senát zamítl námitky podané společností Indo European Foods.

45. Předmět žaloby a právní zájem na podání žaloby osoby, která ji podala, jsou dvě odlišné otázky. Předmětem žaloby na neplatnost je objektivní prvek, a sice akt, jehož zrušení je navrhováno. Právní zájem na podání žaloby je subjektivním prvkem, který určuje, zda žaloba může přinést ve výsledku prospěch straně, která ji podala⁹.

46. Oba tyto prvky jsou zajisté často propojeny, zejména proto, že existence právního zájmu na podání žaloby se posuzuje „s přihlédnutím k předmětu žaloby“¹⁰, a jelikož zánik předmětu žaloby nutně vede k zániku právního zájmu na podání žaloby. Nicméně právní zájem žalobce na podání žaloby může zaniknout, i když předmět žaloby přetrvává¹¹.

47. Přetrvávání existence předmětu žaloby na neplatnost předpokládá, že rozhodnutí, proti němuž byla žaloba podána, má nadále své účinky. Podle ustálené judikatury tedy platí, že zánik předmětu žaloby může vyplývat zejména ze zpětvzetí nebo nahrazení aktu v průběhu řízení¹². Podobně se má za to, že žaloba proti rozhodnutí EUIPO týkajícímu se námitek je bezpředmětná,

⁹ – Rozsudky ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise (C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 25), ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise (C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55), jakož i ze dne 20. prosince 2017, Binca Seafoods v. Komise (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, bod 44).

¹⁰ – Rozsudky ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise (C-239/12 P, EU:C:2013:331, bod 61), a ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise (C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 57).

¹¹ – Pro ilustraci viz rozsudek ze dne 18. března 2010, Centre de Coordination Carrefour v. Komise (T-94/08, EU:T:2010:98).

¹² – Rozsudek ze dne 1. června 1961, Meroni a další v. Vysoký úřad (5/60, 7/60 a 8/60, EU:C:1961:10, s. 213).

pokud byly tyto námitky vzaty zpět na základě dohody mezi stranami¹³, pokud byla ochranná známka, na níž se námitky zakládaly, prohlášena za neplatnou¹⁴ nebo pokud byla vzata zpět samotná přihláška k zápisu, proti níž účastník podal námitky¹⁵.

48. Podotýkám, že v každé z těchto situací Soudní dvůr rozhodl, že předmět žaloby na neplatnost zanikl, když v průběhu řízení nastala událost, která má účinky *ex tunc*, takže je třeba mít za to, že dotčené rozhodnutí nikdy neexistovalo.

49. Aby za těchto okolností mohl Tribunál reagovat na argument EUIPO, že předmět žaloby podané u Tribunálu zanikl, měl posoudit, zda zánik staršího práva, na němž byly založeny námitky dotčené ve sporném rozhodnutí, po uplynutí přechodného období a v průběhu řízení před Tribunálem mohl mít vliv na spor týkající se zamítnutí námitek, v důsledku čehož by bylo třeba mít za to, že tento spor nikdy neexistoval.

50. Na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO, se tedy Tribunál nesnažil určit, zda konec přechodného období po vystoupení Spojeného království z Unie mohl mít vliv na *legalitu* napadeného rozhodnutí, ale pouze to, zda tato skutečnost měla vliv na další existenci předmětu žaloby.

51. V tomto ohledu z bodů 20 a 21 napadeného rozsudku jasně vyplývá, že Tribunál rozhodl, že podle judikatury platí, že zánik staršího práva, které slouží jako základ pro námitky, z důvodu vystoupení Spojeného království z Unie může mít vliv na rozhodnutí o námitkách, pokud k němu dojde během řízení u EUIPO, přičemž naopak žaloba před Tribunálem se nemůže stát bezpředmětnou pouze proto, že se ochranná známka, která slouží jako základ pro námitky, stane neplatnou v průběhu řízení před uvedeným soudem.

52. Podle EUIPO je sice zřejmé, že v případě, kdy starší právo, které slouží jako základ pro námitky, zanikne v průběhu řízení před EUIPO před přijetím napadeného rozhodnutí, je třeba dojít k závěru o bezpředmětnosti žaloby, protože uvedené rozhodnutí zaniklo, avšak ze skutečnosti, že starší právo zaniklo až po přijetí rozhodnutí, nelze automaticky vyvozovat, že si žaloba zachovává svůj předmět. EUIPO zejména tvrdí, že skutečnost, že starší právo mohlo v minulosti tvořit základ pro námitky, neznamená, že má žalobce vzniklý, trvající a skutečný právní zájem na podání žaloby.

53. Jak jsem však uvedl v bodech 42 a 43 tohoto stanoviska, z napadeného rozsudku jasně vyplývá, že Tribunál v těchto důvodech nerozhodl o otázce existence právního zájmu na podání žaloby, ale pouze o otázce týkající se trvání předmětu sporu, v důsledku čehož se mi argument předložený EUIPO jeví jako neúčinný.

54. Kromě toho se domnívám, že analýza Tribunálu není stížena žádným nesprávným právním posouzením. Tribunál odůvodněně rozlišuje mezi předmětem námitek podaných u EUIPO a předmětem žaloby podané u Tribunálu. Předmětem řízení před EUIPO byly námitky založené na právu Spojeného království. Tyto námitky se tedy teoreticky mohou stát bezpředmětnými, pokud starší právo, na němž jsou založeny, v průběhu řízení zanikne. Naproti tomu žaloba u Tribunálu se týká rozhodnutí přijatého na konci řízení před EUIPO v okamžiku, kdy právo, na němž jsou námitky založeny, bylo stále platné.

¹³ – Usnesení ze dne 17. dubna 2018, *Westbrae Natural v. EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)* (T-65/17, nezveřejněné, EU:T:2018:204, body 20 až 22).

¹⁴ – Usnesení ze dne 14. února 2017, *Helbrecht v. EUIPO – Lenci Calzature (SportEyes)* (T-333/14, EU:T:2017:108, body 21 až 24).

¹⁵ – Usnesení ze dne 14. února 2023, *Laboratorios Ern v. EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM)* (T-428/22, nezveřejněné, EU:T:2023:80).

55. V tomto ohledu, jak Tribunál správně uvádí, nelze zohlednit důvody, které vyvstaly následně po přijetí napadeného rozhodnutí, pokud tyto důvody nemají dopad na námitkové řízení, jehož završením je řízení před Tribunálem¹⁶.

56. Zánik staršího práva v důsledku vystoupení Spojeného království z Unie, pokud k němu dojde po přijetí rozhodnutí, však nemůže mít žádný vliv na řízení před EUIPO, neboť jej nelze považovat za takový zánik staršího práva, kdy by se mělo za to, že nikdy neexistovalo. Jak uvádí Indo European Foods, v dohodě o vystoupení není nic, co by vedlo k závěru, že vystoupení Spojeného království z Unie způsobuje zánik starších práv *ex tunc*. Naopak z této dohody jasně vyplývá, že až do konce přechodného období je unijní právo ve Spojeném království i nadále použitelné. Vystoupení tohoto členského státu z Unie je tedy třeba chápat nikoliv v tom smyslu, že by tento stát nikdy nebyl členem Unie, a tudíž práva duševního vlastnictví založená na vnitrostátním právu by neměla v unijním právním řádu nikdy žádný význam, ale pouze v tom smyslu, že tato práva od konce přechodného období již nemají účinky stanovené v nařízení 2017/1001.

57. Za těchto podmínek se domnívám, že Tribunál právem rozhodl, že žaloba, která mu byla předložena, si zachovala svůj předmět. Z toho vyplývá, že první část jediného důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

B. Ke druhé části jediného důvodu kasačního opravného prostředku: trvání právního zájmu na podání žaloby

58. Ve druhé části jediného důvodu EUIPO zaprvé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nezkoumal právní zájem společnosti Indo European Foods na podání žaloby *in concreto* a omezil se na odmítnutí argumentů EUIPO zpochybňujících jeho existenci. Tímto postupem Tribunál rovněž nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí. Zadruhé EUIPO tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když se ve své analýze soustředil na otázku, zda starší právo může být základem námitek, a nevzal tak v potaz zvláštnosti námitkového řízení a unijního práva ochranných známek.

59. Pokud jde o první argument předložený EUIPO, podle ustálené judikatury totiž platí, že je na žalobci, aby prokázal svůj právní zájem na podání žaloby, který je základní a prvořadou podmínkou každého návrhu na zahájení soudního řízení¹⁷.

60. Podle mého názoru nicméně z napadeného rozsudku jasně, i když implicitně vyplývá, že Tribunál měl za to, že společnost Indo European Foods měla v době podání žaloby právní zájem na podání žaloby a tento zájem nebyl zpochybněn, neboť sporné rozhodnutí nepříznivě zasahovalo do jejího právního postavení. EUIPO před Tribunálem tvrdil, že tento právní zájem na podání žaloby mohl zaniknout v důsledku uplynutí přechodného období, a v tomto ohledu předložil dva argumenty, které Tribunál odmítl. Tribunál tak v bodě 28 napadeného rozsudku rozhodl, že prokázaný právní zájem společnosti Indo European Foods na podání žaloby nezanikl. Za těchto podmínek nepozorují údajné přenesení důkazního břemene, kterého se dovolává EUIPO.

¹⁶ – Rozsudek ze dne 8. října 2014, Fuchs v. OHIM – Les Complices (Hvězda v kruhu) (T-342/12, EU:T:2014:858, bod 24).

¹⁷ – Rozsudky ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise (C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 27), ze dne 20. prosince 2017, Binca Seafoods v. Komise (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, bod 45), jakož i ze dne 7. listopadu 2018, BPC Lux 2 a další v. Komise (C-544/17 P, EU:C:2018:880, bod 33).

61. Tribunál totiž pouze konstatoval, že argumenty předložené EUIPO nemohly zpochybnit existenci právního zájmu společnosti Indo European Foods na podání žaloby, takže nelze mít za to, že se dopustil nesprávného právního posouzení nebo že své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil.

62. V každém případě se domnívám, že i kdyby bylo prokázáno nesprávné právní posouzení, kterého by se dopustil Tribunál při posuzování právního zájmu společnosti Indo European Foods na podání žaloby v důsledku přenesení důkazního břemene, nemohlo by vést ke zrušení napadeného rozsudku. Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že došlo-li v odůvodnění rozhodnutí Tribunálu k porušení unijního práva, avšak je patrné, že jeho výrok je opodstatněný z jiných právních důvodů, nemůže takové porušení vést ke zrušení tohoto rozhodnutí a je třeba nahradit jeho odůvodnění¹⁸. Tak je tomu v projednávané věci z důvodů, které uvedu dále.

63. Právní zájem na podání žaloby je základní a prvořadou podmínkou jakékoli žaloby na neplatnost podané na základě článku 263 SFEU fyzickou nebo právnickou osobou, která plně platí i tehdy, pokud Tribunál může napadený rozsudek nejen zrušit, ale i jej změnit, jak stanoví čl. 72 odst. 3 nařízení 2017/1001. Existence takového zájmu předpokládá, že samotné zrušení napadeného aktu může mít právní důsledky, a proto může této osobě svým výsledkem přinést prospěch¹⁹.

64. Mimoto, jak připomněl Tribunál v napadeném rozsudku, právní zájem na podání žaloby musí existovat nejen ve fázi podání žaloby, ale musí přetrvat až do vydání soudního rozhodnutí²⁰.

65. V projednávané věci je zřejmé, že Indo European Foods měla v okamžiku podání žaloby právní zájem domáhat se zrušení sporného rozhodnutí. Odvolací senát EUIPO totiž tímto rozhodnutím zamítl její námitky podle článku 46 nařízení 2017/1001. Zrušení tohoto rozhodnutí tedy mohlo svým výsledkem přinést společnosti Indo European Foods prospěch, neboť odvolací senát EUIPO musel znovu zkoumat námitky způsobem případně příznivým pro tuto společnost.

66. Zbývá tedy určit, zda vystoupení Spojeného království z Unie může toto zjištění změnit.

67. Za tímto účelem je podle EUIPO třeba určit, zda vyhovění napadené přihlášce ochranné známky Evropské unie je i přes uplynutí přechodného období stále způsobilé poškodit právní zájmy společnosti Indo European Foods, což Tribunál neučinil. Vzhledem ke zvláštní povaze námitkového řízení, základní funkci ochranné známky a zásadě teritoriality a jednotnosti ochranné známky však v případě zápisu sporné ochranné známky Evropské unie nemůže dojít ke střetu mezi ní a právem, kterého se dovolává Indo European Foods, a to ani *ratione loci*, ani *ratione temporis*. Z toho vyplývá, že odpověď na tuto otázku je nutně záporná a způsobuje zánik právního zájmu společnosti Indo European Foods na podání žaloby.

68. Domnívám se však, že odpověď na tuto otázku je pro určení trvání právního zájmu na podání žaloby k Tribunálu znějící na zrušení sporného rozhodnutí irelevantní.

¹⁸ – Rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci (C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 48).

¹⁹ – Rozsudky ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise (C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 25), a ze dne 13. července 2023, D & A Pharma v. EMA (C-136/22 P, EU:C:2023:572, body 43 a 44).

²⁰ – Bod 25 napadeného rozsudku. Viz rovněž rozsudky ze dne 4. června 2015, Andechser Molkerei Scheitz v. Komise (C-682/13 P, EU:C:2015:356, bod 25), ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise (C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55), jakož i ze dne 20. prosince 2017, Binca Seafoods v. Komise (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, bod 44).

69. Především podotýkám, že existence právního zájmu na podání žaloby v době podání žaloby k Tribunálu nezávisela na tom, zda zápis ochranné známky mohl poškodit právní zájmy společnosti Indo European Foods. Není mi tedy jasné, proč by tomu tak mělo být v případě trvání tohoto zájmu.

70. Dále se domnívám, že otázka položená EUIPO směřuje především ke zjištění, zda má společnost Indo European Foods právní zájem podat u EUIPO námitky proti zápisu ochranné známky Evropské unie. Přesněji, odpověď na tuto otázku závisí na posouzení námitek ze strany EUIPO. Záporná odpověď nutně vede k jeho zamítnutí námitek, ale neznamená, že Indo European Foods neměla zájem na zpochybnění tohoto rozhodnutí u Tribunálu a dosažení jeho zrušení.

71. Jinými slovy, otázku, zda je zápis napadené ochranné známky Evropské unie způsobilý poškodit právní zájmy společnosti Indo European Foods, musí v první řadě zkoumat EUIPO, a proto může podle mého názoru představovat meritorní otázku v rámci žaloby na neplatnost, která musí být podrobena přezkumu legality. Tento aspekt však nemůže podmiňovat přípustnost této žaloby.

72. V tomto ohledu zdůrazňuji, že sám EUIPO na jednání připustil, že námitky proti přihlášce ochranné známky EU podané po uplynutí přechodného období, a přesto založené na starším právu Spojeného království by byly u EUIPO shledány nepřipustnými, avšak žaloba na neplatnost tohoto rozhodnutí by měla být Tribunálem shledána přípustnou, i když zjevně neopodstatněnou. Za těchto podmínek nic neodůvodňuje skutečnost, aby byla taková obdobná žaloba, jako je žaloba v projednávané věci, považována za nepřipustnou, pokud starší právo, na němž jsou založeny námitky podané u EUIPO, existovalo od počátku, ale zaniklo v průběhu řízení.

73. Konečně jsem toho názoru, že podmiňovat přetrvávání právního zájmu na podání žaloby tím, zda zápis ochranné známky mohl poškodit právní zájmy společnosti Indo European Foods navzdory vystoupení Spojeného království z Unie, by vedlo k obcházení judikatury Soudního dvora, podle níž Tribunál může zrušit nebo změnit rozhodnutí odvolacího senátu z důvodů, které se vyskytly až po přijetí tohoto rozhodnutí²¹.

74. Jak EUIPO tvrdil na jednání, zamítnutí žaloby Tribunálem z důvodu nepřipustnosti by vedlo k zápisu napadené ochranné známky EU, aniž EUIPO musel přijmout nové rozhodnutí.

75. Z toho vyvozují, že za těchto okolností by zápis napadené ochranné známky EU již nevyplýval z důvodů, na nichž bylo původně založeno sporné rozhodnutí, nýbrž z toho, že tento zápis nemůže poškodit zájmy společnosti Indo European Foods z důvodu vystoupení Spojeného království z Unie.

76. Tato událost však nastala až po přijetí sporného rozhodnutí, takže nemůže odůvodnit jeho přijetí *a posteriori*.

77. Za těchto podmínek se domnívám, že je třeba druhou část jediného důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněnou.

²¹ – Rozsudek ze dne 11. května 2006, Sunrider v. OHIM (C-416/04 P, EU:C:2006:310, bod 55), a usnesení ze dne 30. června 2010, Royal Appliance International v. OHIM (C-448/09 P, EU:C:2010:384, body 43 a 44).

78. Pro úplnost je třeba upřesnit, že pokud by bylo třeba, *quod non*, za účelem zjištění trvání právního zájmu společnosti Indo European Foods na podání žaloby určit, zda zápis napadené ochranné známky EU mohl poškodit právní zájmy této společnosti, bylo by na rozdíl od toho, co tvrdí EUIPO, třeba odpovědět i na tuto otázku kladně.

79. Článek 11 odst. 2 nařízení 2017/1001 totiž stanoví, že je možné požadovat přiměřenou náhradu za jednání učiněné po dni zveřejnění přihlášky ochranné známky EU, pokud by toto jednání bylo po zveřejnění zápisu této ochranné známky na jeho základě zakázáno. Podle společnosti Indo European Foods může toto ustanovení umožnit majiteli napadené ochranné známky zahájit ve Spojeném království řízení pro porušení práv z ochranné známky, pokud jde o jednání spáchané v období mezi zveřejněním přihlášky napadené ochranné známky a koncem přechodného období.

80. Uplatnění práva majitele napadené ochranné známky EU požadovat v takové situaci přiměřenou náhradu je zajisté hypotetické. Nicméně existence tohoto práva je podle mého názoru dostatečná k tomu, aby odůvodnila právní zájem společnosti Indo European Foods na podání žaloby, neboť z něj vyplývá, že tato společnost může být povinna zaplatit takovou přiměřenou náhradu.

81. Žádný z argumentů EUIPO v tomto ohledu nemůže tento závěr zpochybnit. Pokud jde zaprvé o argument, že nárok na přiměřenou náhradu lze uplatnit pouze vůči osobám, které nebyly majiteli starších práv, což společnost Indo European Foods vylučuje, jeví se mi tento argument poněkud vnitřně rozporný. Znamenalo by to totiž, že v námitkovém řízení může EUIPO rozhodnout, že společnost Indo European Foods není majitelkou starších práv, aby zamítl námitky proti přihlášce ochranné známky EU, a zároveň připustit, že ve vnitrostátním řízení o přiznání přiměřené náhrady se tato společnost může dovolávat vlastnictví starších práv.

82. Pokud jde zadruhé o argument, že přiměřenou náhradu lze požadovat pouze za jednání, která by byla zakázána „z důvodu zveřejnění zápisu“, a že by tedy byly vyloučeny skutečnosti, k nimž došlo ve Spojeném království, neboť tato země v době zápisu již nebyla členským státem Unie, tento je podle mého názoru v rozporu s cílem čl. 11 odst. 2 nařízení 2017/1001.

83. Účelem tohoto ustanovení je totiž kompenzovat skutečnost, že ochranná známka EU není vymahatelná vůči třetím osobám před zveřejněním přihlášky k zápisu, a umožnit tak určitou formu ochrany od data podání přihlášky k zápisu. Jinými slovy, před zveřejněním zápisu ochranné známky EU požívá tato známka právní ochrany, která odráží, jak zdůraznil generální advokát M. Wathelet, skutečnost, že se normotvůrce domnívá, že ochranná známka EU je hodna ochrany již ve fázi nabývání práv²². Soudní dvůr tak rozhodl, že čl. 11 odst. 2 nařízení 2017/1001 stanoví právo na přiměřenou náhradu za účelem přiznání určité míry ochrany pro přihlašovatele ochranné známky v období mezi dnem zveřejnění přihlášky, což je okamžik, od něhož se má za to, že se s touto přihláškou mohou třetí strany seznámit, a dnem zveřejnění jejího zápisu²³.

84. Výklad tohoto ustanovení navrhovaný EUIPO by přitom znemožnil získat jakoukoli přiměřenou náhradu za jednání spáchané před zveřejněním zápisu ochranné známky EU na území členského státu z důvodu následného vystoupení tohoto státu z Unie před zápisem, a bránil by tak ochraně ochranné známky EU v období mezi podáním přihlášky a vystoupením tohoto členského státu v době, kdy je stále použitelné unijní právo, což by bylo v rozporu se samotným cílem uvedeného ustanovení.

²² – Stanovisko generálního advokáta M. Watheleta ve věci Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:293, bod 44).

²³ – Rozsudek ze dne 22. června 2016, Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, bod 38).

85. Domnívám se tedy, že společnost Indo European Foods měla v průběhu řízení před Tribunálem trvajícím právní zájem na podání žaloby.

C. Ke třetí části jediného důvodu kasačního opravného prostředku: účinky na řízení před EUIPO

86. Ve třetí části svého jediného důvodu EUIPO tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 27 napadeného rozsudku uložil odvolacímu senátu, aby nezohlednil právní účinky uplynutí přechodného období na projednávanou věc, neboť v rámci svého nového posouzení po případném zrušení sporného rozhodnutí by byl EUIPO povinen neprovádět přezkum, zda má Indo European Foods stále právní zájem na zrušení napadeného rozhodnutí námitkového oddělení, a v důsledku toho by musel posoudit námitky na základě střetu práv, který nemůže nikdy nastat.

87. Podle mého názoru však takový argument není účinný a nemůže vést ani ke zrušení napadeného rozsudku.

88. Jak jsem uvedl v rámci analýzy druhé části jediného důvodu, přípustnost žaloby na neplatnost sporného rozhodnutí podané k Tribunálu nezávisí na tom, zda si Indo European Foods zachovává právní zájem na zamítnutí zápisu napadené ochranné známky.

89. Tato otázka je relevantní pouze v průběhu řízení před EUIPO, ale nijak nepředjímá právo společnosti Indo European Foods domáhat se zrušení sporného rozhodnutí. Tribunál totiž nemůže předjímat výsledek nového přezkumu námitky ze strany EUIPO při rozhodování o přípustnosti žaloby na neplatnost, ledaže by odůvodnil v rozporu s judikaturou Soudního dvora přijetí sporného rozhodnutí důvody, které vyvstaly až po přijetí tohoto rozhodnutí²⁴, jak jsem zdůraznil.

90. I když by tedy vystoupení Spojeného království z Unie mohlo mít za následek, že odvolací senát EUIPO námitky zamítne²⁵, je věcí tohoto odvolacího senátu, a nikoli Tribunálu v rámci přezkumu přípustnosti žaloby, dospět k tomuto závěru²⁶.

91. Třetí část jediného důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neúčinnou.

VII. Závěry

92. S přihlédnutím k výše uvedenému navrhuji Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek zamítnout.

²⁴ – Viz body 70 a 71 tohoto stanoviska.

²⁵ – Tato otázka dosud nebyla Soudním dvorem rozhodnuta a je předmětem věci C-337/22 P, EUIPO v. Nowhere, která je projednávána Soudním dvorem.

²⁶ – Jelikož takové rozhodnutí může být samo o sobě předmětem nové žaloby na neplatnost, aniž je možné zpochybnit její přípustnost, jak připustil EUIPO na jednání.